

MIT HJERTE FOR EN BOG:

Min sidste (og ikke bare seneste) bogudgivelse var jubilæumsbogen "Livets gang i HF Prøvekluden", der udkom i 2019. Det var en smuk og samlende bog at slutte med. Ikke færre end 40 forfattere bidrog med tekster og selv skrev jeg halvdelen af bogen - inklusiv havereportagen med samtaler hen over hækken. Ved udgangen af året ophører forlaget. Det blev til lige knap 30 udgivelser, hvoraf jeg selv skrev de knap 20 og stort set redigerede resten. Jeg nåede derfor at skrive ALT det jeg lystede, så det har været nogle fantastiske år. Ikke mindst var det et indisk eventyr, da jeg i en årrække fik bøgerne trykt i Indien. Det begyndte i forbindelse med rejseromanen "Ørkendrømme" og "117 stemmer om drømme og visioner", hvor jeg kontaktede 500 kunstnere og fik de 117 til at bidrage til bogen. Det var et vidunderligt forløb, hvor alt gik galt. Men selv historien om den indiske trykkeproces var det hele værd. Der var også de to Gammelfestivalbøger (2010+2014), for selv om det også handlede om døden, var det noget af det mest livsbekræftende jeg har sat i søen. Jeg har også haft fornøjelsen af at være med i processen af de to erindringsbøger "Svanevinger" & "Og freden kom", der blev til på samme måde: gennem ugentlige redigerende møder med de to forfattere Stine Bitsch-Larsen (1918-2018) og Marie Thøger (1923-2021). De er nu begge borte, men lever videre i bøgerne. Det blev også til min egen erindringsbog, "Giv mig liv" og Sam Niks "Persiske Ørne", som jeg var medforfatter på. To bøger som var svære at skrive, men hvor den sidste nok også er den kunstnerisk stærkeste af dem alle. Derudover blev det til 8 portrætsamtalebøger, hvoraf de fleste også var festivalbøger. Og festivalerne fortsætter. I stedet for bøger laver jeg nu podcasts. Knap 30 producerer jeg årligt op til hver ny festival. Men hvor har det dog været en spændende rejse, hvor det er lykkedes at favne alt det jeg har kunnet drømme om, men drømmen fortsætter og breder sig fortsat. Fra papiret, der ofte har rummet beskrivelsen af menneskemøder på forskellige vis, er det blevet til arrangementen af menneskemøder på festivalerne. Jeg tror, at kreativiteten og det kunstneriske er en strøm, og at summen af den er konstant, men at den bare hele tiden får forskellige udtryk - i hvert fald for mig. Det startede med dukketeatret, hvor jeg som dukkemager og dukkefører tog afsæt fra Grækenland og videre til Danmark, Litauen, Letland og Polen. Derfra blev det til romanerne og portrætsamtalebøgerne. Det udvidede sig til også at omfatte festivalerne - og den nye udløber er fotografering og podcasts - og der er også noget med musikken, der rører på sig igen. For det var faktisk den, der startede det hele tilbage i gymnasiet. Det bliver spændende, hvor vejen videre fører hen. Men jeg klar til at udforske alt det nye, der hele tiden strømmer imod mig - og er spændt på, hvor det bringer mig hen og hvilke refleksioner det aftegner i vandet. Så der er kun tilbage at takke alle de bidragende og læsende, der har været med på rejsen. Sikke nogle rejser! Mange varme hilsner Michael